

Balanç del 2009

autor Moisès Stanckowich
divendres, 18 desembre de 2009

Balanç del 2009

S'acaba l'any, i com ja és tradicional, m'agradaria fer una mica de balanç personal d'algunes de les moltes coses que m'ha tocat viure els darrers dotze mesos. D'entrada, n'hi ha dues que encara recordo vivament: la primera, la visita de les meves exalumnes xineses a començament d'agost i que certament em va fer molt feliç. És ben curiós que de l'estiu ençà, he anat aprofundint més en la meva vocació de divulgador de l'Extrem Orient, participant en diverses xerrades culturals i radiofòniques. La segona, el tràgic accident al vespre de la Diada de l'Onze de Setembre i la dura imatge de veure com la vida d'una persona s'esmuny, lenta, sobre l'asfalt. Val a dir que el 2009 ha estat un any en què he pogut gaudir molt de la poesia, tant llegida com recitada, i de noves i suggerents amistats. Però també ha estat un temps de morts sonades i de morts properes, molt properes (Adéu, Joan, voy p'allà), un temps de valoració del més immediat i de la sorpresa de veure, per exemple, com d'infants podem arribar a ser els adults en la manera de comportar-nos. Temps de joia i dolor gairebé en les mateixes proporcions, dies i dies de veure's assegut davant el propi passat i no saber-lo projectar cap al futur però, per contra, sentir-se prou fort i segur per moure una muntanya, si cal. Falten encara uns dies perquè arribin les festes nadalenques i es clogui aquest any 2009 tan curull d'absències i presències. El 2010 es presenta difícil, molt més insegur que l'anterior però jo, personalment, tinc la voluntat ferma de voler-lo encarar amb decisió. Cauen les fulles dels arbres dia rere dia, i ho fan perquè ha de ser així, no perquè tinguin res en contra de l'arbre que les ha allotjat tots aquests mesos. Cauen per reviure la pròxima primavera. Quina metàfora de la nostra pròpia existència! Som-hi, doncs. Bones festes!